

BÜYÜK İNSAN, DEĞERLİ HOCA
Prof. Dr. AHMET Y. GÖKDERE

Prof. Dr. Nahit TÖRE*

Prof. Dr. Ahmet Y. Gökdere'yi ilk kez A.Ü. Hukuk Fakültesi İktisat Kürsüsünde asistan olarak göreve başladığım 1 Aralık 1964 tarihinde tanıdığıma göre, aradan neredeyse 43 yıl geçmiş oluyor. Son 4 yılı onun fiziki varlığından mahrum geçirmiş olsak da, insan yaşantısı için hiç de kısa sayılamayacak bu dönemde yaşadığımız çok çeşitli acı-tatlı olaylara birde Gökdere'nin çok yönlü ve renkli kişiliğini eklerseniz, böyle bir kısa yazıda onu anlatabilmenin güçlüğü ortaya çıkar. Fakat onun büyük anısı önünde bu güçlüğü göğüs germek zorundayım. Bunu bir yerde onunla meslektaş ve yakın arkadaş olarak geçirdiğim ve hiçbir dargınlık, alınganlık içermeyen güzel yıllara bir borç ödeme olarak da düşünebilirsiniz.

Çok zor olmakla birlikte, Ahmet Gökdere'yi tek bir cümleyle anlat deseniz, kendisinin hayatta tanıdığım en zeki insanlardan biri olduğunu, bu özelliğine ciddiyet, çalışkanlık, alçakgönüllülük, güvenilirlik, espri gücü gibi bugün maalesef artık az sayıda insanda gördüğümüz birçok niteliği ekleyebildiğini söyleyebilirim.

Gerçekten çok zeki bir insandı. Zekanın matematikte başarı ve espri yapma gücü gibi iki temel tezahürü olduğu söylenir. Gökdere matematikten pek hoşlanmazdı. Bunu belki onun renkli kişiliği için renksiz bir kare gibi düşünebiliriz. Fakat çok sık, isabetli ve güzel espri yapma yeteneğini herkes hayranlıkla izlerdi. Bazen bu esprilerde dozaj aşımı olsa da kişiliğinin sıcaklığı ve samimiyeti karşı tarafı rencide etmezdi.

Çalışkanlık ve iş disiplini 40 yıl boyunca Ahmet Gökdere'nin beni devamlı etkilemiş bir başka özelliğidir. Çok okuyan, sürekli kendini yenileyen, derslerini her zaman ciddiye alan bir hoca idi. Rahatsızlığından sonra çalışma temposunu hiçbir gün düşürmemesi belki de bu özelliğinin en güzel kanıtıdır. Ben biraz da çalışmalarını aksatmamak uğruna rahatsızlığını fazla ciddiye almadığını, geri planda tutmayı, ondan pek konuşmamayı yeğlediğini düşünüyorum. Rahatsızlığının ilk teşhis edilmesinden sonra aldığı kemoterapi tedavisinin bazı seanslarında ona refakat ettim. Her biri 4-5 saat süren bu seanslar sırasında rahatsızlığından hemen hemen hiç konuşmadık ve benim çantama doldurup götürdüğüm yeni kitap ve dergileri okumayı, incelemeyi ve tartışmayı tercih ettik. Tabii bu arada eksik etmediği esprilerine de bol bol güldük.

* Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi.

Ahmet Gökdere'yi "Gökdere Hoca" yapan özelliklerden biri de hiç kuşkusuz alçakgönüllülük ve her kesimden, her yaştan insanla kolayca iletişim kurabilme, sohbet edebilme yeteneğidir. Bu konuda da bir örnek vermek gerekirse, onun bugün 100 yaşına yaklaşmış olan validemin en sevdiği, en çok görmek istediği arkadaşım olduğunu söyleyebilirim. Kolay değil, yaşı size göre çok genç, pırıl pırıl zekalı birisi karşınıza oturacak ve sizinle saatlerce tatlı tatlı hastalık sohbeti yapacak... Validemin bu nefis muhababını kaybettiğimiz gün duyduğu üzüntüyü hala içim burkularak anımsıyorum. Gökdere yalnız validemin değil, eşimin ve kızımın da çok sevdikleri ve sık sık ziyaretimize gelmesini diledikleri çok tatlı bir dosttu.

Ahmet Gökdere'nin kısaca anlatmaya çalıştığım bu zihinsel özelliklerine onun fiziksel gücünü ve özellikle sportif yeteneklerini de eklemem gerektiğini düşünüyorum. Çok sağlam bir fiziğe sahipti. Beraber olduğumuz 40 yıl boyunca ciddi bir rahatsızlık geçirdiğini anımsamıyorum. Bu nedenle onu bizden alan rahatsızlığı çoğu kimse gibi beni de çok şaşırtmış ve sarsmıştır. Fakat bu hastalıkla 8 yıl başarılı şekilde -hem de sigara içmeye devam ederek- mücadele etmeyi başarmış olması da herhalde işine bağlılığı ve irade gücü yanında fiziki dayanıklılığı ile açıklanabilir.

Çok iyi bir masa tenisi oyuncusu idi. Fakültenin öğrenci giriş kapısının iç tarafında bulunan masalarda saatlerce yorulmadan maç yapar ve ter atardı. Daha sonra biraz da benim teşvikimle üye olduğu Ankara Tenis Kulübünde aynı başarı ve performansı teniste de gösterecek ve izleyenleri şaşırtacaktı.

Dış görünüşüne, giyim-kuşamına her zaman özen göstermiş olması bence Ahmet Gökdere'nin burada değinmem gereken bir başka önemli özelliğidir. Bizim kuşağımız için bu gerçekten bir özellik sayılmalıdır. Bugün ülkemizde yerli-ithal malı her türlü giysi ve giyim aksesuarı kolayca bulunabiliyor. Bizim gençliğimizde bir güzel kravata, bir düzgün gömleğe sahip olmak için bile bir Avrupa seyahatini göze almak gerekirdi. İşte Ahmet Gökdere o zaman bile uyumlu giyinebilen, giydiğini yakıştırabilen bir arkadaşımızdı. Onun gibi zihinsel zenginliğe sahip insanlarda genelde gözlenen kılık-kıyafet boş vermişliği onda asla olmamıştır. Örneğin, rahatsızlığının teşhisinden sonra kemoterapi almasına karar verildiğinde en kaygılandığı husus, zaten hayli azalmış saçlarının bu tedavi sonrasında tamamen dökülmesi ihtimali olmuştur. Bu ihtimale karşılık bir akşam vakti Kızılay'ın arka sokaklarından birinde bulunan bir peruk mağazasında alelacele bir uygun peruk arayıp bulduğumuzu anımsıyorum.

Ahmet Gökdere hiç evlenmedi. Bunun onun gibi başarılı insanlar için bir eksiklik olup olmadığı tartışılabilir. Fakat böyle bir tartışma onun için asla yapılamaz. Çünkü o her zaman her biri birer mükemmel insan örneği olan sevgili ablalarından, enişterelerinden, yeğenlerinden oluşan sıcak aile ortamı içinde yaşamıştır. Biz yakın arkadaşları da sık sık bu sıcaklığı hissetme ve adeta ona gıpta etme fırsatı bulmuşuzdur.

Dört yıl önce daha kendisinden çok şeyler beklediğimiz bir yaşta fizik olarak bizden ayrılan Prof. Dr. Ahmet Gökdere, asla bir “meçhule giden sessiz gemi” olmadı, olamazdı. Çünkü o sesli, hem de çoksesli bir gemiydi ve biz yakınları, arkadaşları, binlerce öğrencisi her gün onun sesini duymaya, dinlemeye devam ediyoruz; yaşadıkça da edeceğiz.

Ölümün her zaman ayrılık demek olmadığını sevgili arkadaşımız, değerli hocamız Ahmet Gökdere bize bir kez daha kanıtlamıştır. Fizik olarak artık yok, fakat duygu ve düşüncelerimizde, anılarımızda varlığını aynen sürdürüyor. Bir fani için önemli olan da bu değil mi?